

sygn. akt O/OSD/ 11/24

51
Niniejsze orzeczenie jest prawomocne
i podlega wykazaniu od dnia 04 kwietnia 2024
12.06.24
miejsowość data

Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego
lub upoważnionego sędziego

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
z dnia 17 kwietnia 2024

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w składzie:

Przewodniczący: SOSD Ewa Niciejewska
Sędziowie: SOSD Elżbieta Grzybkowska
SOSD Izabela Piskor
Protokolant: Józef Jędrzejewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu [REDACTED] r. wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia [REDACTED] o tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych radcy prawnego [REDACTED] wpisanej na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie pod numerem [REDACTED]

na podstawie art. 65² ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

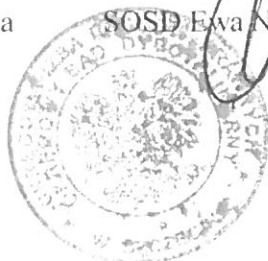
postanawia

- 1) tymczasowo zawiesić radcę prawnego [REDACTED] w czynnościach zawodowych
- 2) kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Szczecinie

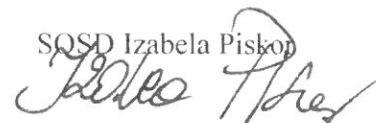
SOSD Elżbieta Grzybkowska

SOSD Ewa Niciejewska

SOSD Izabela Piskor

sygn. akt O/OSD/ 11/24

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia [redacted] Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Szczecinie wystąpił do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Szczecinie o tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych radcy prawnego [redacted] wpisanej na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgową Izby Radców Prawnych w Szczecinie pod numerem [redacted] Rzecznik Dyscyplinarny wskazał, że przeciwko radcy prawnemu [redacted] toczy się aktualnie postępowania karne, w toku którego w dniu [redacted] r. Sąd [redacted] [redacted] wydał nieprawomocny wyrok w sprawie sygn. akt [redacted] w którym:

1/ uznał oskarżoną [redacted] za winną tego, że w okresie od dnia [redacted] r. do dnia [redacted] w kancelarii notarialnej przy ul. [redacted] działając wspólnie i w porozumieniu z [redacted] w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili [redacted] do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie [redacted] zł poprzez udostępnienie [redacted] przez [redacted] numer swojego rachunku bankowego [redacted] do zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości położonej w [redacted] zawartej z [redacted] [redacted] w postaci aktu notarialnego [redacted], do którego [redacted] [redacted] nie posiadali pełnomocnictwa jako numer bankowy należący do [redacted] celem zapłaty przez [redacted] za sprzedaż nieruchomości, z przeznaczeniem pieniędzy na rozliczenia finansowe [redacted] wprowadzając [redacted] w błąd co do faktycznego właściciela rachunku bankowego oraz wykorzystując sytuację nieposiadania przez [redacted] rachunku bankowego ani chwilowych możliwości do jego założenia z powodu braku ważnego dowodu osobistego, a następnie po dokonaniu przez [redacted] r. przelania pieniędzy z ww. rachunku bankowego na rachunek bankowy [redacted] [redacted] z którego w dniu [redacted] osobiście w siedzibie banku wypłaciła pieniądze w kwocie [redacted] zł nie przekazując ich [redacted] dokonując ich przywłaszczenia, czym działano na szkodę [redacted], tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zbiegu z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to przestępstwo wymierzył jej karę 10 miesięcy po-zbawienia wolności;

2/ uznał oskarżoną [REDAKTOWANO] za winną tego, że w okresie od dnia [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] wykorzystując uprzednio podpisaną in blanco przez [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] podpisem o treści, [REDAKTOWANO] kartkę papieru sporządziła a następnie nadrukowała na niej oświadczenie stanowiące pokwitowanie przez [REDAKTOWANO] odbioru kwoty [REDAKTOWANO] zł tytułem rozliczenia sprzedaży nieruchomości położonej w [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] w postaci aktu notarialnego [REDAKTOWANO] a następnie w dniu [REDAKTOWANO] r. posłużyła się oryginałem pokwitowania przed funkcjonariuszami policji w prowadzonym postępowaniem przygotowawczym [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] celem użycia za autentyczny, tj. o czyn z art. 270 § 1 kk w związku z art. 12 kk i za to przestępstwo wymierzył jej karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

3/ połączył ww. kary pozbawienia wolności i orzekł wobec [REDAKTOWANO] karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

4/ wykonanie wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby;

W związku z tym, że powyżej przywołany wyrok jest nieprawomocny, Rzecznik Dyscyplinarny nie może aktywnie prowadzić postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [REDAKTOWANO]. Jego podjęcie i ukończenie będzie możliwe dopiero po zapadnięciu prawomocnego wyroku w sprawie karnej. Do tego czasu postępowanie dyscyplinarne pozostanie zawieszona na podstawie art. 67 ust. 1 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych.

W ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego w przedmiotowej sprawie wystąpiły szczególnie uzasadnione okoliczności, o których mowa w art. 65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych, uzasadniające tymczasowym zawieszeniu radcy prawnego [REDAKTOWANO] w czynnościach zawodowych, albowiem radcy prawnemu [REDAKTOWANO] zarzucono popełnienie przestępstw umyślnych, przeciwko mieniu i przeciwko wiarygodności dokumentów, które są przestępstwami o wysokim stopniu społecznej szkodliwości, których popełnienie jest równoznaczne z bardzo poważnym uchybieniem godności zawodu radcy prawnego (art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy prawnego) oraz dyskwalifikuje sprawcę, jako osobę wykonującą zawód zaufania publicznego. W postępowaniu dyscyplinarnym za tego rodzaju czyny grozi sprawcy kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu radcy prawnego. Rzecznik podniósł również, że z okoliczności sprawy wynika, że prawdopodobieństwo popełnienia przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] zarzucanych jest przestępstw jest bardzo wysokie.

Rzecznik Dyscyplinarny podaje nadto, że w przeszłości radca prawny [REDAKTOWANO] była już skazana prawomocnie za przestępstwa umyślne (art. 238 kk w zb. z art. 233 § 1 kk w zw. z art.

11 § 2 kk oraz art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk) na karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 lat próby oraz orzeczono wobec niej środek karny w postaci zakazu wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 1 roku - na mocy wyroku Sądu [redacted] zmienionego wyrokiem Sądu [redacted] dnia [redacted]

Sąd zważył co następuje.

Zgodnie z art. 65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych, radca prawny przeciwko któremu toczy się postępowanie dyscyplinarne w szczególnie uzasadnionych okolicznościach sprawy, może być tymczasowo zawieszony w czynnościach zawodowych przez sąd dyscyplinarny.

Ratio legis instytucji zawieszenia radcy prawnego w czynnościach zawodowych jest zabezpieczenie przed ewentualnym, nienależytym wykonywaniem czynności zawodowych przez radcę prawnego. Niewątpliwie zawieszenie w czynnościach zawodowych łączy się z tymczasowym odebraniem możliwości wykonywania czynności zawodowych i jest istotną dolegliwością. Jednakże orzekając w takiej sprawie Sąd bierze pod uwagę zarówno interes indywidualny jak i zbiorowy, w postaci klientów obecnych i potencjalnych oraz interes w postaci dobrego imienia samorządu zawodowego i jego członków, umacniania zaufania do zawodu radcy prawnego. W orzecznictwie wskazuje się, iż w sytuacji, gdy postępowanie radcy prawnego daje podstawę do jednoznacznie ujemnej i surowej oceny jego postawy tak zawodowej jak i etyczno-moralnej w świetle zasad postępowania obowiązujących radcę prawnego, to uznać należy, że spełniona jest przesłanka wystąpienia szczególnych okoliczności uzasadniających tymczasowe zawieszenie radcy prawnego w wykonywaniu czynności zawodowych.

W niniejszej sprawie Sąd Karny, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, obejmującego zarówno dowody z przesłuchania 13 świadków, które w ocenie Sądu karnego są wiarygodne i wzajemnie ze sobą korespondują, jak i dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu badania dokumentów oraz grafologicznej, wskazujących w ocenie Sądu w sposób pewny i oczywisty na sprawstwo oskarżonych, uznał obwinioną winną zarzucanych jej czynów.

W ocenie Sądu Dyscyplinarnego, stawiane przez obwinioną zarówno w toku posiedzenia Sądu Dyscyplinarnego jak i w apelacji od wyroku karnego, zarzuty odnoszące się w zasadniczej swej części do przekroczenia przez Sąd Karny zasady swobodnej oceny zebranego w sprawie

materiału dowodowego, nie wpływają, bo wpływać nie mogą, na treść orzeczenia w przedmiocie zawieszenia w czynnościach zawodowych. Sąd Dyscyplinarny, z przyczyn oczywistych, nie jest bowiem uprawniony, tak do odmiennej niż Sąd Karny oceny materiału dowodowego jak i oceny zgodności przeprowadzonych przez ten Sąd czynności procesowych z przepisami kodeksu postępowania karnego i Konstytucją. Z tych też względów Sąd Dyscyplinarny ograniczył się wyłącznie do zapoznania się z treścią złożonych przez obwinioną do akt kopii dokumentów: apelacji z dnia [REDAKTOWANE], wniosku o przekazanie sprawy prokuratorowi z dnia [REDAKTOWANE] pełnomocnictwa notarialnego z dnia [REDAKTOWANE] wyciągów bankowych, faktury z dnia [REDAKTOWANE]; opinii biegłego z zakresu badania dokumentów z dnia [REDAKTOWANE] pokwitowania bez daty podpisanego przez [REDAKTOWANE] oraz wydruków zawierających datę sporządzenia pokwitowania oraz datę jego wydruku.

Niniejszy Sąd w pełni podziela stanowisko Wyższego Sądu Dyscyplinarnego zawarte w Postanowieniach z dnia [REDAKTOWANE] „Należy przyjąć, że z reguły nieprawomocny wyrok skazujący jest wystarczającą przesłanką dla uznania, że popełnienie zarzucanego podejrzanemu czynu jest wysoce prawdopodobne. Samo skazanie oskarżonych nieprawomocnym wyrokiem uzasadnia wystarczająco duże prawdopodobieństwo, że popełnili oni zarzucane im przestępstwo i zwalnia od dalszej argumentacji tego przekonania.” Tym samym, bez przesądzania winy obwinionej, można z całą stanowczością stwierdzić, że nieprawomocny wyrok sądu I instancji, wskazujący na winę oskarżonej, sam przez się stwarza sytuację, która to podlega ocenie co do tego, czy orzeczenie takie i jego treść stanowią o szczególnej okoliczności przemawiającej za tymczasowym zawieszeniem w czynnościach zawodowych

Dokonując zatem oceny wyroku Sądu Karnego z dnia [REDAKTOWANE] w szczególności co do charakteru zarzucanych radcy prawnemu czynów, Sąd Dyscyplinarny uznał, że w płaszczyźnie odpowiedzialności dyscyplinarnej, zarzuty te stawiają pod fundamentalnym znakiem zapytania kwalifikacje zawodowe jak i etyczne obwinionej, co do dalszego wykonywania zawodu zaufania publicznego. Obwinionej zarzucane jest bowiem naruszenie fundamentalnych obowiązków radcy prawnego, określonych zarówno w ustawie o radcach prawnych jak i w zasadach etyki.

W świetle powyższego, mając na uwadze obowiązek ustawowy nałożony na samorząd radców prawnych, wynikający z art. 17 Konstytucji dopuszczenia do wykonywania zawodu zaufania publicznego tylko osób legitymujących się odpowiednimi walorami moralnymi i respektującymi porządek prawny Rzeczypospolitej Polskiej, waga i charakter czynów, a także przyjęty przez obwinioną sposób działania, wyklucza w ocenie Sądu Dyscyplinarnego

możliwość przyzwolenia na dalsze wykonywanie czynności zawodowych przez radcę prawnego

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji

Głuch

Ewa Niedzielska

Bolesław Piłsudski

